

EDUSTAJA T. O. BELOUSOVIN EROAMISESTA SOSIALIDEMOKRAATTIEN DUUMARYHMÄSTÄ

Luimme kovin kummastuneina „Zhivoje Delon” 7. numerosta hra Belousovin haukuskelevan ilmoituksen¹⁴⁷, joka on lainattu „Retshistä”. Siinä, että „Retsh” on ottanut julkaistavakseen tuon uuden yliloikkarin ilmoituksen, ei ole mitään kummastelemista. On luonnollistakin, kun „Retsh” julkaisee entisen sosialidemokraatin sellaiset parkaisut, että sosialidemokraattien duumaryhmän lausunto hänen karkulaisuudestaan olisi muka johtunut „koston halusta”. Mutta minkä vuoksi sen julkaisee lainauksena „Zhivoje Delo”? Ja eikö ole kummastuttavaa nähdä samassa „Zhivoje Delossa” kirjoitus „Edustaja Belousovin eroamisen johdosta”, jossa happaman imelästi jutustellaan siitä, „että meidän ei pidä joutua hämminkiin niiden karkaamistapausten johdosta, joita on ollut”?

Toisaalta „Zhivoje Delo” „ei katso itsellään olevan oikeutta päätyä arvostelemaan Belousovin ottamaa askelta niin kauan kuin ei ole saatettu julkisuuteen motiiveja, joista hänen tekonsa on johtunut”. Toisaalta se kuitenkin *päätyy*... puolitiehen, puhuen suuta muikistellen „moisesta karkulaisuudesta”!

Mihin tuolla pelillä pyritään? Eiköhän lehdistön ole aika täyttää velvollisuutensa ja käsitellä avoimesti tosiasioita, joilla on poliittinen merkitys?

Duuman sosialidemokraattinen ryhmä julkilausui *yksimielisesti*, että hra Belousovin pitäisi *luopua viivyttelämästä edustajanvaltuuksistaan*, sillä hänet vietiin Duumaan sosialidemokraattien äänin ja hän oli neljä ja puoli vuotta Duuman sosialidemokraattisessa ryhmässä.

Hra Belousov on julkaissut „*Retshissä*” vastauksen *kiertäen* kokonaan tämän asian ytimen. Mutta tietoisten työläisten yleisen mielipiteen *ei saa sallia*, että tämä kysymys sivuutetaan vaitiololla. Jos hra Belousov tahtoo olla vaiti, niin meillä ei ole oikeutta pysyä vaiti. Mihin sitten tarvitaan työväen lehdistöä, ellei käsittelemään tosiasioita, jotka ovat tärkeitä työväenluokan duumaedustuksen kannalta?

Onko yleensä demokraatin velvollisuuksien kannalta katsoen sallittavaa, että edustaja, joka on valittu *sosialidemokraattina* ja joka on ollut neljä ja puoli vuotta sosialidemokraattien duumaryhmässä, eroaa ryhmästä muutamia kuukausia ennen vaaleja *poistumatta silti Duumasta*? Siinä kysymys, jolla on yleistä merkitystä. Yksikään demokraatti, joka tuntee velvollisuutensa valitsijoita kohtaan — ei paikakunnallisten etujen „*ajajan*” velvollisuuksien, vaan niiden velvollisuuksien mielessä, joita on *poliittisella* toimihenkilöllä, joka on vaaleissa esiintynyt *kaiken kansan nähden tietyn* lipun alla —, yksikään demokraatti ei rupea kieltämään sitä, että tämä kysymys on periaatteellinen ja peräti tärkeä.

Kaikki työläiset, jotka lukevat työväenlehtiä ja ovat kiinnostuneita Valtakunnanduuman työväenedustusta koskevasta kysymyksestä, kiinnittäkööt mitä suurinta huomiota hra Belousovin eroon, miettikööt ja pohtikoot tätä kysymystä. *Ei saa olla vaiti*. Tietoisen työläisen ei sovi olla vaiti tällaisissa tapauksissa. On osattava puolustaa *oikeuttansa*, jokaisen valitsijan oikeutta vaatia sitä, että heidän valitsemansa edustajat pysyisivät uskollisina lipulleen ja *etteivät* nämä *voisi* karata rankaisematta.

Onko duumaryhmä oikeassa vai ei vaatiessaan, että edustaja, joka on kuulunut siihen neljä ja puoli vuotta ja tullut valituksi Valtakunnanduumaan sosialidemokraattien äänin, on *nyt* ryhmästä erotessaan *velvollinen* poistumaan Duumasta? On! Sosialidemokraattinen ryhmä on täysin oikeassa! Jos olemme *todellisuudessa* emmekä vain sanallisesti työväenedustuksen yksimielisyyden, yhteenliittyneisyyden, eheyden ja periaatteellisen johdonmukaisuuden kannalla, niin meidän on tuotava julki mielipiteemme, meidän, kaikkien ja jokaisen, on yksitellen ja yhteisesti

käännyttävä sekä „Zvezdan” että duumaryhmän puoleen sellaisin kirjein (jotka on saatettava myös paikallisen lehdistön tietoon), että tuomitsemme jyrkästi ja peruuttamattomasti hra Belousovin menettelyn, ettei ainoastaan työväenluokan kannalla olevien, vaan jokaisen *demokraatinkin* on tuomittava moiset menettelyt. Ajatelkaahan toki, mitä „kansanedustusta” on se, jos tietyn lipun alla valituksi tulleet edustajat, oltuaan sen alla yhdeksän kymmenesosaa Duuman istuntokaudesta, ilmoittavat *vaalien edellä*: eroan ryhmästä, *mutta* jään edustajaksi, haluan jäädä „kansan”-edustajaksi!

Hetkinen, herra yliloikkari! Mitä *kansaa* te nyt edustatte? *Ette* ainakaan sitä, joka valitsi teidät sosialidemokraattina! *Ettekä* sitä, joka näki teidän olleen $\frac{9}{10}$ Duuman istuntokaudesta sosialidemokraattien duumaryhmän riveissä! Te ette ole kansan edustaja, vaan kansan pettäjä, sillä siinä ajassa, mikä on jäljellä vaaleihin, tuo kansa *ei voi*, sen on fyysillisesti mahdotonta (siinäkin tapauksessa, että tuo kansa nauttisi täydellistä poliittista vapautta) ottaa nyt käytännössä teidän edesottamuksienne perusteella selvää, *kuka* te olette, *mikä* teistä on tullut, *minne* olette luisunut, *kenen tai minkä puoleen* teitä on vetänyt. Teidän on poistuttava Duumasta, tai muutoin jokainen on oikeutettu kohtelemaan teitä poliittisena seikkailijana ja veijarina!

Eroamisia on kaikenlaisia. Saattaa olla niin selviä, ilmeisiä, julkisia, yleisesti tunnetuista tosiasioista johtuvia mielipiteiden muutoksia, ettei erinäisten eroamisten arvoamisessa synny mitään erimielisyyttä eikä niissä ole mitään paheksuttavaa, epärehellistä. Mutta eihän duumaryhmä sattumalta esittänyt lehdistössä nyt ja *vain* nyt, *vain* kyseisessä tapauksessa vastalauseita! Sosialidemokraattinen ryhmä sanoo suoraan, että hra Belousov „sanoi toivovansa, ettei hänen eroamistaan ryhmästä saatettaisi julkisuuteen”. Hra Belousov haukuskelee vastauksessaan, jonka „Zhivoje Delo” on lainauksena julkaissut, mutta hän ei kumoa tosiasiaa. Kysymme: mitä jokaisen työläisen tulisi ajatella henkilöstä, joka erotessaan ryhmästä sanoo toivovansa, että hänen eroamisensa pysyisi salassa? Ellei tuo ole petosta, niin mikä sitten on maailmassa petosta?

Socialidemokraattinen ryhmä sanoo suoraan, ettei „se voi ollenkaan saada selvää, kuinka pitkälle sen ryhmän

entinen jäsen on evoluutiossaan menevä". Lukija mietti-
köön näitä paljonpuhuvia sanoja! Duuman sosialidemo-
kraattinen ryhmä ei ole sanonut näitä vakavia sanoja
kaikista eronneista, vaan ainoastaan yhdestä kyseessäole-
vasta eronneesta. Se on täydellinen epäluottamuslause
(päättös hyväksyttiin äänestyksellä). Enemmänkin. Se on
varoitus kaikille valitsijoille, koko kansalle, että siihen
ja siihen edustajaan on kerrassaan mahdotonta luottaa.
Sosialidemokraattien duumaryhmä varoittaa siitä yksimieli-
sesti kaikkia. Jokainen tietoinen työläinen on nyt velvolli-
nen vastaamaan, että hän on saanut tuon varoituksen, että
hän on sen ymmärtänyt, että hän yhtyy siihen, että hän
ei tule vaiteliaana katsomaan, miten Venäjällä, henkilöiden
keskuudessa, jotka katsovat kuuluvansa demokraatteihin,
vakiintuu sellainen parlamentaarinen moraalinen moraalittomuus,
että edustajat pyydystelevät valtakirjoja kuin saalista, vehkeilläkseen
„vapaasti" tuon saaliinsa avulla. Sellaista on ollut ja sel-
laista on kaikissa porvarillisissa parlamenteissa, ja työläi-
set, jotka ovat ymmärtäneet historiallisen osansa, taistele-
vat kaikkialla sitä vastaan, kasvattaen *taistelullaan* itsel-
leen omia työläisedustajia, jotka eivät ole valtakirjojen
saalistajia eivätkä parlamenttiafäärimiehiä, vaan työväen-
luokan luottamusmiehiä.

Älköötäkä työläiset antako narrata itseään sofismeilla.
Sellainen sofismi on „Zhivoje Delon" päätelmä: „emme
katso itsellämme olevan oikeutta ryhtyä arvostelemaan
T. O. Belousovin ottamaa askelta niin kauan kuin ei ole
saatettu julkisuuteen motiiveja, joista hänen tekonsa on
johtunut".

Ensiksikin Duuman sosialidemokraattisen ryhmän julki-
lausumassa sanotaan: „eroaan hra Belousov motivoi
sillä, että ryhmä on jo pari vuotta sitten tullut hänelle
aivan vieraaksi seuraksi". Eikö tämä ole motiivien saatta-
mista julkisuuteen? Eivätkö nämä ole selviä venäläisiä
sanoja? Ellei „Zhivoje Delo" usko ryhmän julkilausumaa,
niin sanokoon se sen suoraan, älköönkään kierrellö ja kaar-
rello ja sanoko, että sillä „ei ole oikeutta ryhtyä", kun
ryhmä *jo* on ryhtynyt toimeen, jo saattanut julkisuuteen
motiivit tai motiivin, jota se pitää tärkeimpänä.

Toiseksi, kadettien „Retshin" ja likvidaattorien „Zhivoje
Delon" julkaisemassa hra Belousovin vastauksessa

sanotaan: „Ilmoitan, ettei ryhmä ole sanonut julkilausumassaan kerrassaan mitään (??!) minun ja sen välien katkeamisen todellisista motiiveista. Tiedän pakottavien syiden estävän ryhmää saattamasta julkisuuteen minun ja sen välisiä erimielisyyksiä, jotka olen esittänyt sekä suullisessa että kirjallisessa selityksessäni”.

Katsokaas, mitä tästä oikein syntyy. Ryhmä on virallisesti saattanut julkisuuteen hra Belousovin motivoinnin. Hra Belousov haukuskelee („panettelua, parjausta” j.n.e.), mutta ei kumoa tuota motivointia. Hän ilmoittaa, että pakottavat syyt *estävät* ryhmää „saattamasta julkisuuteen” vielä jotain. (Jos *julkisuuteen saattamista* estämässä on todellisia syitä, niin miksi te, arvoisa herra, vihjaatte *julkisesti* siihen, mitä ei saa saattaa julkisuuteen? Eiköhän menettelyenne ole lähellä panettelua?) Julkaistessaan lainauksena hra Belousovin emävalheen, joka on silmiinpistävän ilmeinen, „Zhivoje Delo” kuitenkin sanoo samassa puolestaan: „meillä ei ole oikeutta ryhtyä, *niin kauan kuin* ei ole saatettu julkisuuteen motiiveja”... joiden julkisuuteen saattamista „estävät” pakottavat syyt!! Toisin sanoen: antaakseen arvionsa hra Belousovin eroamisesta „Zhivoje Delo” jää odottelemaan, milloin saatetaan julkisuuteen se, mitä (hra Belousovin oman ilmoituksen mukaan) ei saa saattaa julkisuuteen.

Eikö maar ole selvää, että lainauksena julkaisemiensa hra Belousovin valheiden paljastamisen asemesta „Zhivoje Delo” peittelee noita valheita?

Meillä ei ole paljoakaan lisättävää. Itsensä paljastamista on se, kun vedotaan siihen, ettei ole saatettu julkisuuteen sitä, mitä ei saa saattaa julkisuuteen. Kuitenkin jokaisen, jolle työväenluokan duumaedustus on kallis, on välttämättömästi ja ehdottomasti annettava arvionsa siitä, mikä jo on saatettu julkisuuteen, mikä on jo tiedossa. Hra Belousov vakuuttaa: „eroamiseni ryhmästä ei ole hivenen vertaakaan muuttanut poliittisen eikä yhteiskunnallisen toimintani suuntaa”. Nuo ovat pelkkiä sanoja, joita kertailevat kaikki luopiot. Nuo sanat ovat ristiriidassa ryhmän julkilausuman kanssa. Me uskomme sosialidemokraattista ryhmää emmekä yliloikkaria. Hra Belousovin „suunnasta” me, samoin kuin useimmat marxilaiset, tiedämme vain sen, että se on ollut jyrkkää *likvidaatton* suuntaa. Hra Belousov on päässyt

likvidaattoruudessa niin pitkälle, että ryhmä on lopullisesti „likvidoinut” hänen ja sosialidemokratian yhteyden. Sitä parempi ryhmälle, työläisille ja työväenasiaille.

Ja hra Belousovin eroamista Duumasta vaatikoot ei ainoastaan kaikki työläiset, vaan myös kaikki demokraatit.

„Zvezda” № 17 (53),
maaliskuun 13 pnd 1912
Allekirjoitus: T.

Julkaistaan „Zvezda” lehdessä
tekstin mukaan